

28 Mai -
6 Juni

Designavsnang 2025

Konsthögskolan i Oslo

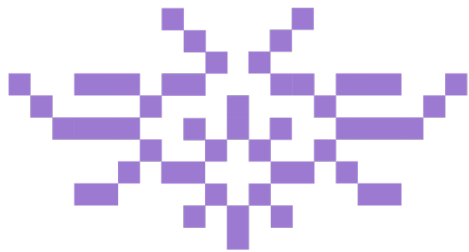
Designavsnang 2025

28 May
- 6 June

Designavgang 2025

Kunstskolen i Oslo

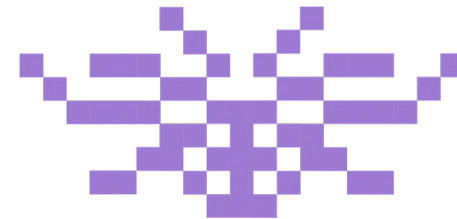

*This person has a master in
Interior-and Furniture design*

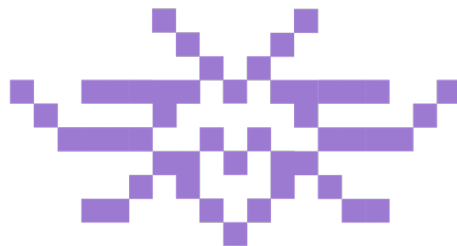
*"At least it is EXOT
a tramp stamp!"*

*"Pain is temporary,
a tattoo is forever"*

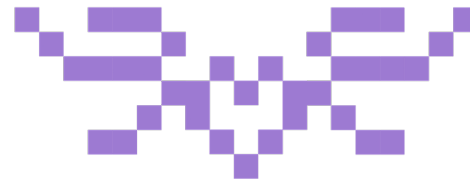

*This person has a master in
Graphic Design & Illustration*

*"I have
been thinking
about this tattoo
for a long time"*

*This person has a master in
Costume- & Fashiondesign*

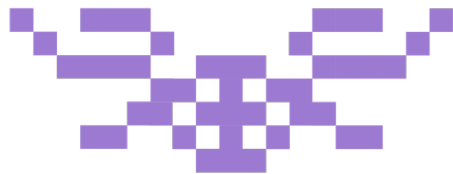

*This person has a bachelor in
Costume- & Fashiondesign*

*"This tattoo is from
my time in prison"*

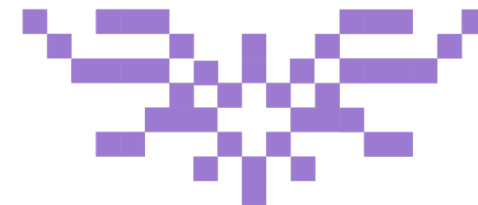
"This is it"

"This tattoo is a battle scar"

*This person has a bachelor in
Graphic Design & Illustration*

*"This tattoo is
a memory from
the journey"*

*This person has a bachelor in
Interior-and Furniture design*

*"Imagine
the Future"*

The graduating class of the Design Department in 2025 consists of 21 Master students and 36 Bachelor students. This means that the audience at the Spring exhibition is invited to take part in, and this catalogue provides a glimpse into, approximately 18 years of work (excluding vacations). As should be the case, the biggest questions are addressed. These are questions that are existential not only for the students but for the entire field of the Design Department, that is, Clothing, Costume Design, Furniture Design, Graphic Design, Illustration and Interior Architecture. The projects deal with the relationships between man and nature, between tradition and innovation, and between people. No one believes the future will be easy, but there is hope. Faith and acceptance are among the themes, but the project titles are also worth considering. For example: "Death is not the end" – "What was is still there" – "A transformation of ruins". Finally something about this catalogue. After her election defeat in November, Kamala Harris gave a speech at Howard University in Washington D.C. in which she quoted Martin Luther King. "Only when it is dark enough can you see the stars." The first sign of dawn is purple.

"Look at it, touch it, feel it, consume it, devour it!"

Acting Dean

Andreas Öberg

Bachelor i grafisk design og illustrasjon

Aksel Løvstad	12
Alma Seim	13
Duby	14
Kasper Haugsrud Hauge	15
Margit Rønning Omholt	16
Martine Danielle Forseth Reichberg	17
Max Kolstad Henriksen	18
Mikal Diego Rojas Bøckamn	19
Sara Madeleine Andreassen	20
Sebastian Kløver	21
Selma Marthinsen Moseng	22
Silje Jacklin	23
Vilde Elvegård	24

Bachelor i kles- og kostyme design

Ada Høstmark	28
Anna Ringstad	29
Anne Scharling Toft	30
Ida Hansen Horn	31
Ida Florin Voldsgaard	32
Maïna Camille Genovefa Joner	33
Rebecca Fugelli	34
Sofia Sotolongo	35
Vårhild Bakke Berntzen	36

Bachelor i interiørarkitektur og møbeldesign

Ada Rummelhoff	40
Ailin Ellingsen	41
Alice Øvergaard	42
Aurelia Marie Nilsen	43
Erik Laurell	44
Jens-Martin Misund Moland	45
Kamilla Skarsbø	46
Lene Kunewa Prietz	47
Lukas Kleven	48

Magda Thomsen	49
Mattis Dysthe Lyngstad	50
Natalia Maksymowska	51
Thore Jensen Vågen	52
Torkel Bendixen Englund	53

Master i grafisk design og illustrasjon

Helena Blessing	56
Kainat Jawaïd	57
Oona Joronen	58
Per Brehmer	59
Ragne Helene Solum Mathiesen	60
Saralinn Hembre Singstad	61
Thea Monteverde	62

Master i kles- og kostyme design

Chris Le	66
Hannah Elisabeth Friederike Stockem	67
Kateřina Křĩř	68
Sabrina Melissa Saberhagen	69
Silje Marie Sivertsen	70
Une Kristin Teigen	71

Master i interiørarkitektur og møbeldesign

Ana Maria Bermudez Morou	74
Christian Sandbye	75
Doina Kvalvik	76
Gilles Schneider	77
Ingveig Nodland	78
Judith Børtveit	79
Kevin Kurang	80
Niels Peter Torp Bie	81
Ronja Reigstad	82
Success Chijioke Kelechi	83

Utstillingskart

Aksel Lovstad **12**, Alma Stein **13**, Duby **14**, Kasper Haugsrud
Hauge **15**, Margit Rønning Omholt **16**, Martine Danielle
Forseth Reichberg **17**, Max Kolstad Henriksen **18**, Mikael
Diego Rojas Bockman **19**, Sara Madeleine Andreassen **20**
Sebastian Kløver **21**, Selma Marthinsen Moseng **22**,
Silje Jacklin **23**, Vilde Johnsen Elvegård **24**

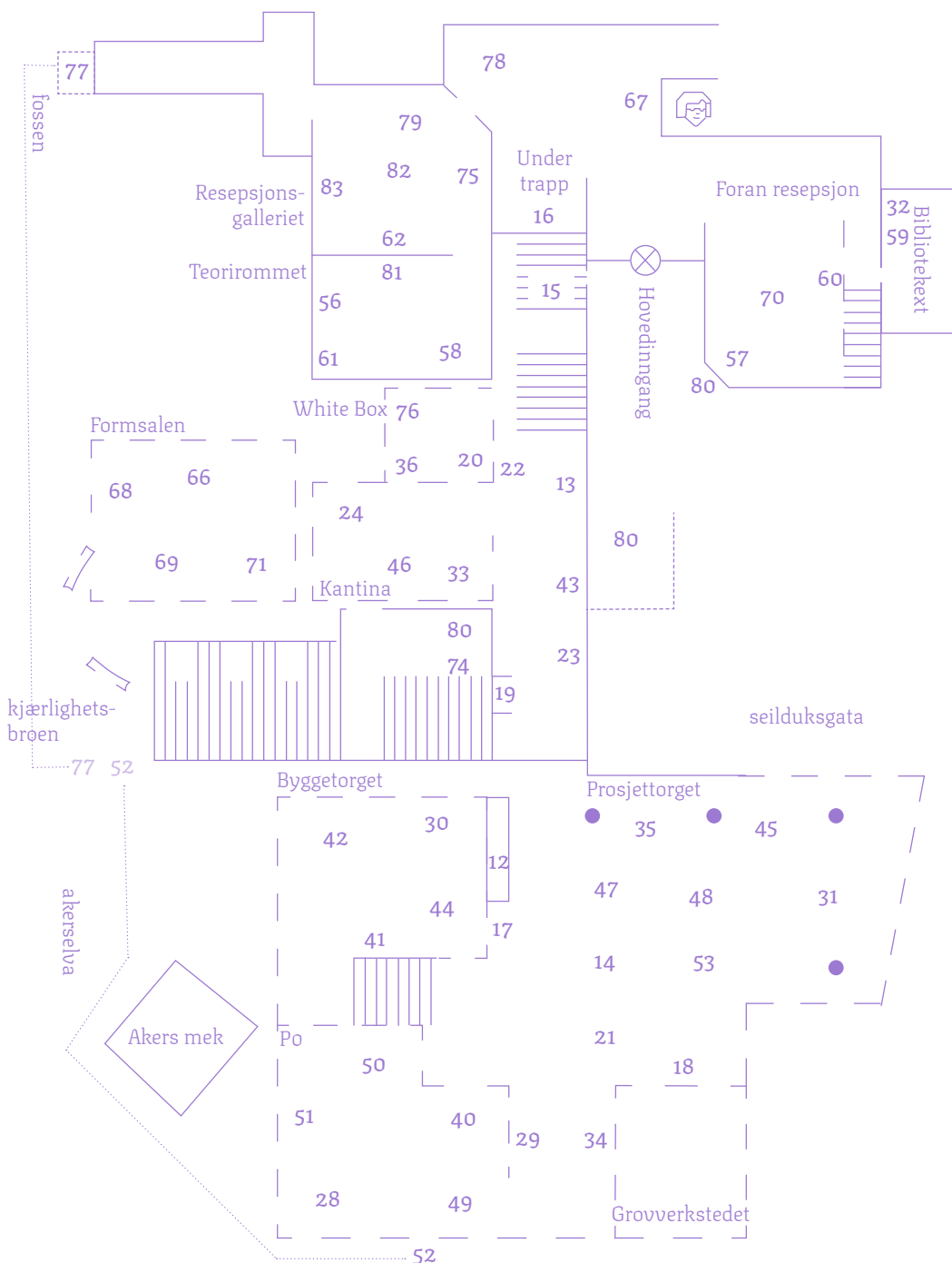
Ada Høstmark **28**, Anna Ringstad **29**, Anne Scharling
Toft **30**, Ida Hansen Horn **31**, Ida Florin Voldsgaard **32**,
Maina Camille Genovefa Jøner **33**, Rebecca Fugelli **34**,
Gofia Borolongo **35**, Vårhild Bakke Berntsen **36**

Ada Rummelhoff **40**, Ailin Ellingsen **41**, Alice Overgaard **42**,
Aurelia Marie Hilsen **43**, Erik Laurell **44**, Jens-Martin Misund
Moland **45**, Kamilla Skarsbø **46**, Lene Lunewa Priets **47**, Lukas
Kleven **48**, Magda Thomsen **49**, Mattis Øysthe Lyngstad **50**,
Natalia Maksymowska **51**, Thore Jensen Nægen **52**,
Torkel Bendixen Englund **53**

Helena Blossing **56**, Kainat Jawaid **57**, Oona Jasmin
Alexandra Joronen **58** Per Brehmer **59**, Ragne Helene
Golum Mathiesen **60**, Sarahlinn Sembre
Svingstad **61** Thea Monteverde **62**

Chris Le **66**, Hannah Elisabeth Friederike Stockem **67**,
Katerina Kriz **68** Sabrina Haberhagen **69**,
Silje Marie Sivertsen **70**,
Une Kristin Teigen **71**

Ana Maria Bermudez Morou **74**, Christian Strandbye **75**,
Doina Kvalvik **76**, Gilles Schneider **77**, Ingeveig Rodland **78**,
Judith Børtveit **79**, Kevin Kurang **80**, Niels Peter Corp Bie **81**,
Ronja Reigstad **82**, Success Chijioke Kelechi **83**

Bachelor

Grafisk design
& illustrasjon

designavtrykk.no

Prosjektet undersøker kritisk hvordan historisk materiale, særlig overgangen fra renessanse til barokk, kan informere utformingen av en moderne antikva. Gjennom grundige studier av klassiske bokstavformer i møte med moderne verktøy og behov, ønsker prosjektet å utfordre etablerte typografiske praksiser og estetiske verdier. Resultatet er en praktisk skrifttype i flere stiler og vekter, med språkstøtte for over 400 latinske språk.

Antikva

*Charlotte Guillard
operated her
own publishing
imprint for
theological books
as a widow*

This project critically investigates how historical material, particularly the transition from Renaissance to Baroque, can inform the design of a contemporary serif typeface. Through thorough studies of classical letterforms in dialogue with modern tools and requirements, the project seeks to challenge established typographic practices and aesthetic values. The result is a practical typeface with multiple styles and weights, with language support for over 400 Latin-based languages.

Antikva

*Haugtussa i
tegninger*

«Haugtussa i tegninger» er en monumental serie med illustrasjoner basert på Arne Garborgs diktsyklus Haugtussa (1895). Historien handler om tenåringsjenta Gislaug (Haugtussa) som blir synsk. Hun møter både overnaturlige og helt alminnelige kriser, og lærer gjennom disse å akseptere den krevende gaven hun har fått. Mitt prosjekt sentrer seg i stor grad om å utvikle et spesifikt tegneuttrykk. Bildeserien tar for seg scener fra handlingen. Jeg har forsøkt å favne de forskjellige stemningene i historien, både med tanke på å utvikle tegneuttrykket, så vel som for å skape en god dramaturgi. Formatene varierer fra 100x140cm opp til 170x290cm. Materialene er tusj på papir.

*Haugtussa in
drawings*

«Haugtussa i tegninger» is a series of monumental illustrations based on Arne Garborg's poem Haugtussa (1895). The plot revolves around a clervoyant girl named Gislaug (Haugtussa). She is faced with both supernatural and mundane crises, and through all this she comes to accept her rather demanding gift. Central to this project is the developement of a certain style of drawing. This series of images depicts scenes from the plot. I have tried to embrace the width of mood in the story, both in order to develop the drawing style, as well as to create a good dramatic composition. The format varies between 100x140cm up to 170x290cm. The materials are acrylic marker on paper.

Lille Lusses Lille Hus er en barnebok der rom og objekter trer frem som hovedkarakterer. De fungerer som metaforer for dissosiasjon – et grep barn ofte bruker for å håndtere vanskelige opplevelser. Fortellingen er åpen for tolkning, med en intuitiv tekst og visuelle uttrykk som skaper trygg avstand. Boken er ment for samtale – et verktøy i møte med det sårbare. Prosjektet er både skrevet og illustrert av Duby.

*Little Lusse's
Little House*

Little Lusse's Little House is a children's book where space and objects take centre stage. They serve as metaphors for dissociation – a way children often cope with overwhelming emotions. The story is open to interpretation, with intuitive text and visual softness that creates distance and safety. This book is designed to support conversation – a subtle, visual bridge to emotional understanding. The project is both written and illustrated by Duby.

*Little Lusse's
Little House*

Bok om bål

Prosjektet er en øvelse innen modellbygging/dioramaer, altså illustrering ved bruk av tredimensjonale rom og figurer. Ved hjelp av stillbilder skal modellen illustrere en fiksjonell historie om 2 friluftsentusiaster/forfattere som skulle skrive en bok om ulike typer bål. Modellen består av to menneskelige karakterer, én bjørn, en mosefylt bakke og trær. Modellen er bygd for hånd med den målsetningen om at ingen «ekte» naturomgivelser skal benyttes som materiale.

*Book about
bonfires*

The project is an exercise in model-making and dioramas – that is, illustration through the use of three-dimensional spaces and figures. Using still images, the model is intended to illustrate a fictional story about two outdoor enthusiasts/authors who set out to write a book about different types of bonfires. The model features two human characters, a bear, a moss-covered ground, and trees. It is entirely handmade, with the specific goal of not using any “real” natural materials in its construction.

Med anger som tematisk utgangspunkt, fokuserer prosjektet Tapstiden på valgene man ikke kan gjøre om igjen. I et urovekkende og ensomt landskap, avsløres en fragmentert fortelling. Tekstmaterialet er hentet ut fra eksisterende litteratur og videre satt sammen igjen til et nytt narrativ. Illustrert med egne fotografier og fotomontasjer, ønsker jeg å snakke om bygdesamfunnet, konsekvenser av valg og det å falle utenfor.

Tapstiden

With regret as its thematic starting point, the project Tapstiden focuses on choices that cannot be undone. Set in a unsettling and empty landscape, a fragmented narrative emerges. The text material is sourced from existing literature and reassembled into a new narrative. Through my own photographs and photomontages, the project explores rural life, the consequences of individual actions, and experiences of social exclusion.

Tapstiden

Persona non grata

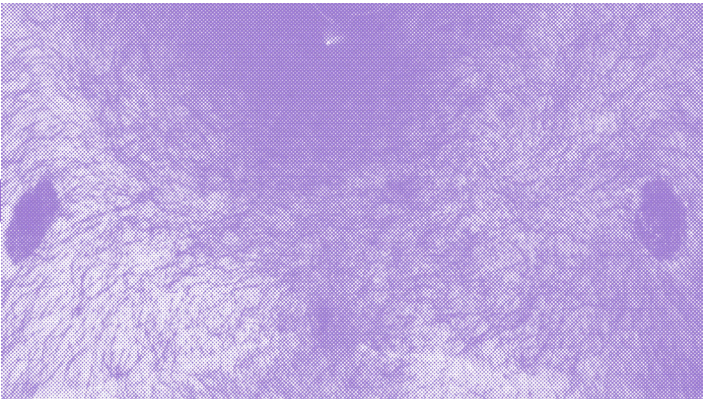
Persona non grata er en tjuesiders silke-trykket bok i a2 format, som kombinerer humor, korte sitater og illustrasjoner for å formidle tendenser og historier fra utelivet. I krysningen mellom håndverk og memes, er Persona non grata Azealia Banks og Christopher Nielsen sitt kjærlighsbarn, født og oppvokst i Oslo. Som en diehard Oslojente/frognerbaddie/citygirl har jeg alltid sett opp til de som går hardest ut, enten om idolene mine har funnet sted i fysisk form eller i tegneserier, filmer og tabloider. I bladet mitt arrangerer jeg et fuktig møte mellom leseren (aka normcores) og the persona non grata in question, i et univers der alt kan skje. Og husk... nothing good ever happens after twelve o'clock!

Persona non grata

Persona non grata is a twenty page silkscreened book in a a2 format, that combines humor, headlines and illustration to communicate tendencies and stories from nightlife. In the cross-section between handicrafts and meme culture is persona non grata Azealia Banks and Christopher Nielsen's love child. As a diehard Oslojente/frognerbaddie/citygirl I've always looked to those who take it the furthest, whether they've existed In physical form or in comics, films and scandalous tabloids. In my magazine I arrange a meeting between the reader (aka normcores) and the persona non grata in question, in a universe where anything can happen. And remember... nothing good ever happens after twelve o'clock!

Når jeg berører er jeg homo, når jeg puster er jeg trans. En skeivhet er tilstede i alle deler av dette tidsskriftet. I ordene, i strekene, i hullene og foldene, i typografien, i formatet, i papiret, selv hos deg, når du leser det. Se på det, lukt på det, føl det, svelg det, sluk det. Alt innhold er innsamla gjennom en open call som etterspør skeiv erotikk, sex og identitet. SPYTT er et forum for å dele, fortelle og uttrykke anti-binære væremåter, med glede, sinne og styrke.

When I touch, I'm a homo, when I breathe, I am trans. A queerness is present in every fiber of this magazine. In the words, the lines, the holes and the folds, in the typography, the format, the paper, even in you, as you read it. Look at it, touch it, feel it, consume it, devour it. All content is collected through an open call asking for queer eroticism, sex and identity. SPYTT is a vessel for sharing, telling and expressing anti-binary ways of being: with pleasure, rage and power.

OSDYTT tids-
skrift #0, (Nytelse)

Ananas Den søramerikanske frukten ble fra 1492 brukt som statussymbol i Europa, et symbol på makt og evne til å underkaste seg verden og dens liv. Den var på fiffens fester, aldri som deltaker, kun som et eksotifisert objekt til de hvites fornøyelse. I dette prosjektet inntar Flexi Aukan ananasens rolle; med appropriering av den kolonialistiske linsa snus den på seg selv og avkler europeernes fremmedgjøring og objektivisering av "den andre". Inspirert av personlige erfaringer fra KHIO.

Pineapple

The South American fruit was used as a status symbol in Europe from 1492, a symbol of power and the ability to dominate the world and its life. It was present at the elite's parties, never as a participant, only as an exoticized object for the pleasure of the whites. In this project, Flexi Aukan takes on the role of the pineapple; by appropriating the colonial lens, it turns it on itself and strips down the Europeans' alienation and objectification of "the other." Inspired by personal experiences from KHIO.

Pineapple

Vi kjenner alle uttrykket “død og fordervelse”. Det er fordervelsen jeg er interessert i å utforske. Hvordan formidler man noe så personlig og usynlig som smerte?

Kanskje kan vi, ved å møtes i det dypeste mørket, endelig forstå hverandre. Bli med på en reise gjennom fordervelsen. Kanskje er du ikke den samme når du kommer ut på den andre siden.

Fordervelsen

The phrase “death and decay” is a common expression in Norwegian. It’s the corruption that I’m drawn to explore.

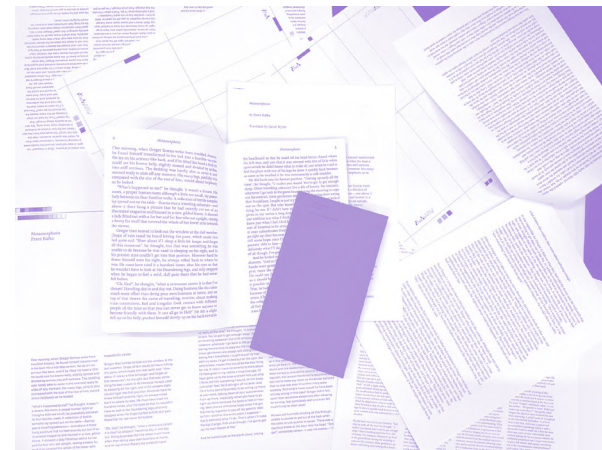
How do you express something as personal and invisible as pain? Perhaps by meeting each other in the deepest darkness, we can begin to understand one another. Join me on a journey through disintegration. You might not be the same on the other side.

Fordervelsen

Mellom tekst og medium

Mellom tekst og medium, undersøker og utforsker hvordan jeg som designer, gjennom bevisste formvalg kan påvirke møtet mellom tekst og medium.

Prosjektet tar utgangspunkt i Franz Kafkas Forvandlingen. Prosjektets mål er å belyse og skape en dypere forståelse for hvordan designeren påvirker leserens møte med tekst gjennom form og medium. Ved å utforske hvordan formater og egne designvalg former leserens opplevelse, tolkning og forståelse, vil prosjektet delta i en diskusjon om design sin rolle som en aktiv meningsbærende praksis.

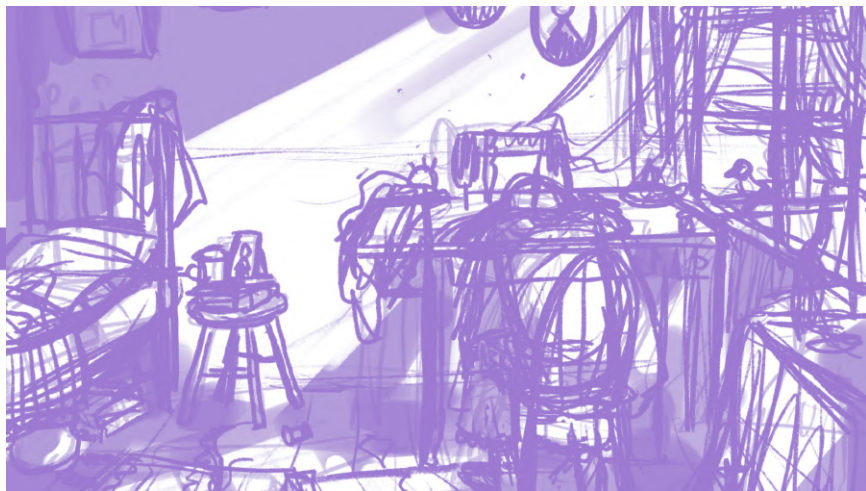

Mellom tekst og medium

Mellom tekst og medium, examines and explores how I, as a designer, through conscious design choices, can influence the space between text and medium. The

project takes Kafka’s Metamorphosis as its starting point. The goal of the project is to shed light on and create a deeper understanding of how the designer affects the reader’s encounter with text through form and medium. By exploring how formats and personal design choices shape the reader’s experience, interpretation, and understanding, the project aims to contribute to a discussion about design’s role as an active meaning-bearing practice.

Under bachelorprosjektet har jeg jobbet med en bildeserie som handler om en sykkelstur over fjellet, hvor frihet, drømmer og vennskap er i fokus. Historien er inspirert av innholdet i et gammelt kassettopptak, hvor to gamle venninner mimrer tilbake fra sin ungdomstid. Tegningene er tenkt som et utgangspunkt for en fremtidig bildebok eller grafisk novelle.

During my bachelor's project, I created a series of illustrations depicting a bicycle journey through the mountains, emphasising themes of freedom, dreams, and friendship. The narrative draws inspiration from an old tape recording, where two friends reminisce about various events from their youth. These drawings serve as the foundation for a potential picture book or graphic novel.

Hit the pan

HIT THE PAN er en trykt publikasjon som utforsker en skjønnhetskultur der sminke fungerer som et medium for kreativt uttrykk. Uttrykket er inspirert av en spesifikk kultur som eksisterer på nett og i sosiale medier, hvor individet opptrer som kreatør, fotograf og utgiver. Publikasjonen gir denne estetikken et nytt fysisk format, inspirert av motemagasiner. Gjennom editorials og tekster utforskes forholdet til sminke i sosiale medier og samfunnet for øvrig, med fokus på selviscenesettelse og det kvinnelige blikket. Tittelen spiller på uttrykket "hit the pan", som betyr at et sminkeprodukt er brukt så mye at man bokstavelig talt har nådd bunnen. Denne publikasjonen er dedikert til øyenskyggepaletten Naked 2, som danner grunnlaget for det visuelle og konseptuelle innholdet.

Hit the pan

HIT THE PAN is a printed publication that explores a beauty culture where makeup serves as a medium for creative expression. The aesthetic is inspired by a specific subculture that exists online and on social media, where individuals act as creators, photographers, and publishers. The publication brings this aesthetic into a new physical format, drawing inspiration from fashion magazines. Through editorials and written texts, it examines the relationship to makeup in social media and society at large, with a focus on self-staging and the female gaze. The title plays on the expression "hit the pan", which refers to using a makeup product so extensively that you literally reach the bottom. This issue is dedicated to the Naked 2 eyeshadow palette, which forms the foundation for both the visual and conceptual content.

I vårres natur er en samling av minner, som utstilles som en serie lydspor, med enkelte nedskrevne ord plassert i et landskap i bevegelse. Det er et poetisk prosjekt, med en underliggende ambisjon om å vise båndet mellom natur og menneske, synlig i språket og kulturen i Nord-Norge. Minnene blir fortalt av min familie, og illustreres ved hjelp av natur som metafor. Minner har utydelige handlingsforløp, men det emosjonelle avtrykket forblir sterkt. Disse avtrykkene illustrerer jeg ved å bruke det vide spekteret av emosjonell ladning som allerede ligger i naturen og været.

I vårres natur

I vårres natur is a collection of memories, presented as a series of audio clips, with specific written words placed on a backdrop of a nature image in movement. It's a poetic project, with an underlying ambition to highlight the bond between humans and nature, visible in the language and culture in the north of Norway. The memories are told by my family and illustrated using nature as a metaphor. Memories are unclear ghosts of past events, but the emotional imprint of them remain strong. I illustrate these imprints using the wide spectre of emotional charge that already lies in nature and weather.

I vårres natur

Bachelor

Kles- &
kostymedesign

designstudio

Den norske bunaden er et mesterverk av håndverk og tradisjon – men jeg er interessert i hva som skjer når den tas fra hverandre og gjenskapes på nytt. I dette arbeidet blander jeg historiske symboler med den dristige attityden fra 80-tallet, et tiår jeg ser på som starten på den moderne tiden. Resultatet er et tidssammenstøt som utfordrer tradisjonelle klesplagg og setter i gang nye samtaler om identitet og arv. Arbeidsprosessen min er praktisk og eksperimentell. Jeg skisser, strikker, broderer, maler på stoff og bruker laserskjæring for å skape mønstre og teksturer. Det er en blanding av tradisjonelt håndverk og moderne teknikk, der materialene ofte får styre veien videre.

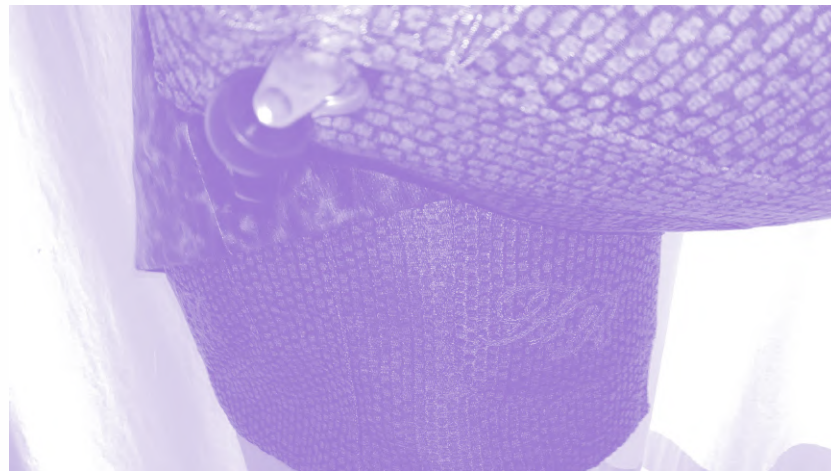
Tradisjonen tro

The Norwegian bunad is a masterpiece of craft and tradition—but I'm interested in what happens when it's taken apart and reimagined. In this work, I mix its historical symbols with the bold attitude of 80s fashion, a decade I see as the beginning of modern times. The result is a clash of eras that challenges traditional clothing and sparks new conversations about identity and heritage. My process is hands-on and experimental. I sketch, knit, embroider, paint on fabric, and use lasercutting to create patterns and textures. It's a blend of traditional craft and modern technique, where the materials often lead the way

Tradisjonen tro

Anna Ringstad kartlegger hvordan estetiske avkapp – faux couture, mislykket skjønnhet, aspirerende skrot – blir gjenoppstått som mote-lore. Sentimental, ironisk, systemisk. Gesamtkulhet under utvikling (flamme emoji) (punktum)

Anna Ringstad traces how aesthetic leftovers - faux couture, failed beauty, aspirational debris - are reimagined as fashion lores. Sentimental, ironic, systemic. Gesamtkoolness in progress (fire emoji) (period)

I afgangspjektet, Et prinsehjerte, konfronteres publikum med den charmende, elskværdige og dog melankolske prins. Et samarbejdsprojekt mellem tre skuespillere, Idunn Gismerøy Ekker, Regine Luna Astrup, Synneva Hjermann Lindblad og mig Anne Scharling Toft, som kostumedesigner og facilitator for performance-workshops. Igennem samarbejdet, undersøger jeg hvordan skuespil, regi, manuskriptudvikling, kostumer og scenografi kan påvirke hinanden, når de får lov at udvikle sig parallelt. Performancen blev vist 26. april på Podium, Oslo.

Et prinsehjerte

A Prince's Heart is the title of Toft's graduation project. Here we meet archetype of the charming, lovable, yet melancholic prince. A collaborative performance developed alongside actors Idunn Gismerøy Ekker, Regine Luna Astrup, and Synneva Hjermann Lindblad. Serving both as costume designer and facilitator of the ensemble's performance workshops, Toft uses the project to explore how acting, directing, dramaturgy, costume, and scenography can mutually shape one another when allowed to grow in parallel, rather than in isolation. The project culminated in a performance at Podium, Oslo, on April 26.

A Prince's Heart

Scene # 54

Et innblikk i universet og kostymene som er teateroppsetningen «Scapins Skurkestreker» (Khio-våren 2025). Skapt i samarbeid mellom kostumedesigner Ida Hansen Horn og skuespillerne fra 2. ensemblet ved teaterhøgskolen; Aksel Heider Almaas, Amina Mohamud, Anna Filippa Hjarne, Eline Hundstad Haugen, Idunn Gismerøy Ekker, Mathilde Cuhra, Sigurd Solheim og Thomas Røstgård Stenberg og Scapins øvrige medsamsvorne.

Stage # 54

A glimpse into the universe and costumes of the theatrical production "Scapins Skurkestreker" (Khio Spring 2025). Created in collaboration between costume designer Ida Hansen Horn and the actors from the 2nd ensemble at the Academy of Theatre: Aksel Heider Almaas, Amina Mohamud, Anna Filippa Hjarne, Eline Hundstad Haugen, Idunn Gismerøy Ekker, Mathilde Cuhra, Sigurd Solheim, Thomas Røstgård Stenberg, and the other accompanying co-conspirators of Scapin.

Som moderne feminist med en sund foragt for det monoteistiske, patriarkalske kristne verdenssyn, er fantasien om paradiset have mit bløde punkt. Men hvis jeg en dag kan udleve min paradishavefantasi, giver jeg så slip på kampen? Kan jeg retfærdiggøre at drømme om det liv i en verden som systematisk undertrykker mit eget køn? "Paradis" sætter kvindehistorie i en botanisk kontekst og diskuterer feminismens grene. I balancen mellem det skønne og det groteske opstår et billede af forskellige kvindeudtryk som blomsterne i en vase, både en del af et større hele og unikke individer.

Paradis

As a modern feminist with a healthy disdain for the monotheistic, patriarchal christian worldview, the idea of Eden is my soft spot. But if it was possible to live out my paradise garden fantasy, would I give up the fight? Can I justify this dream in a world that systematically oppresses my own gender? "Paradise" contextualizes women's history through botany and different branches of feminism. Between the delightful and the grotesque emerges the image of different female expressions like flowers in a vase, a part of a whole and singular individuals.

Paradis

Permeable skin, the transparent costume designer

I samarbeid med koreograf Clarinde Wesselink, for forestillingen at the edge of connection. Har du noen gang kledd deg for fort om morgenen og innsett at det fargerike undertøyet ditt vises gjennom dine hvite bukser? I dette prosjektet har jeg omfavnet intimiteten og det awkward aspektet av sokkehull og stripe undertøy ved å gjenskape hverdagsklær i gjennomsiktige materialer. Innsiden av plaggene blir synliggjort samtidig som syerskens og kostymedesignerens håndverk. Permeable skin, the transparent costume designer er en hyllest til og et vitne av deres usynlige arbeid.

Permeable skin, the transparent costume designer

In collaboration with choreographer Clarinde Wesselink, for the performance at the edge of connection. Have you ever dressed up too fast in the morning and realised your colorful underwear is showing through your white pants? In this project, I have embraced the intimacy and awkwardness of sock-holes and striped underwear by replicating everyday clothes in transparent materials. The inside of the garments are made visible, exposing at the same time the craft of the seamstress and the costume designer. These costumes aim to pay homage and bear witness to their invisible labour.

I Rebeccaland kan du se klubben FC Rebecca spille, drikke Rebecc-ale, høre på Rebeccansk folkemusikk og dra på Beccabeach. Ta turen innom Beccastreet, som for bare 20 år siden var et av verdens farligste nabolag, men som nå er den feteste bargaten i R-Town. Vi anbefaler deg å bestille en bex on the beach på bar becca. Vi har selvfølgelig fylt koffertene med merch og suvenirer, og blitt mer eller mindre rebeccifisert av denne turen. Vi i blink gir Rebeccaland 5 av 5 stjerner, og gleder oss til å pryde Oslos gater med autentisk Rebeccansk kultur.

Rebeccaland

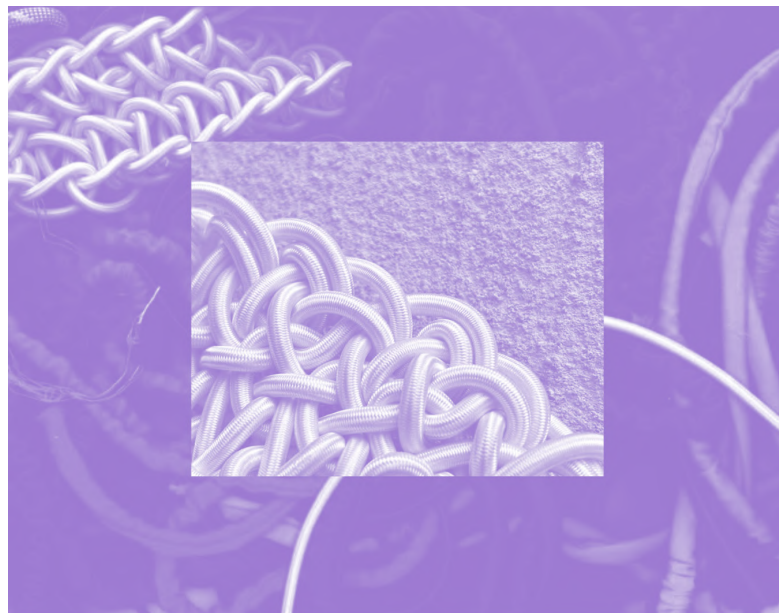

In Rebeccaland, you can watch the football club FC Rebecca play, drink some Rebecc-ale, listen to Rebeccan folk music, and visit Beccabeach. Make sure to stop by Beccastreet, which just 20 years ago was one of the most dangerous neighborhoods in the world, but is now the hottest bar street in R-Town. We recommend ordering a Bex on the Beach at Bar Becca. Of course, we've stuffed our suitcases with merch and souvenirs, and have been more or less rebeccified by this trip. We at Blink give Rebeccaland 5 out of 5 stars, and can't wait to bring authentic Rebeccan culture to the streets of Oslo.

Rebeccaland

"Et forsøk"

Hva skjer om en feministisk killjoy prøver å bli en laidback kis? vil overføringen av deres kleskoder gi henne det samme mulighetsrommet eller blir hun fremmedgjort i hennes forsøk Kolleksjonen viser et strebsk forsøk og ambivalensen som oppstår. For hvordan kan hun noen gang bli ham om hun alltid betrakter seg selv igjennom hans blikk?

"An Attempt"

What happens when a feminist killjoy tries to become a laidback dude? Will the transfer of their dress codes offer her the same possibilities, or will she become alienated in the attempt? The collection portrays a striving attempt and the ambivalence that emerges. For how can she ever become him, if she always sees herself through his gaze?

MYÖ OOMME er ein moteleksjon som tek utgangspunkt i ei skogfinsk tidsreise. Nokre klede kan leva lenger enn menneske om dei vert tekne godt hand om, og kan fungere som portalar for kommunikasjon mellom menneske som ikkje lev samstundes. Kolleksjonen byggjer på museumsarkiv, skriftlege skildringar, menneske og tradisjonshandverk frå ulike punkt på den skogfinske tidslinja, inkludert notid og framtid. Ei felles sanseoppleving gjennom plagg bind menneske saman på tvers av generasjonar og tid.

Myö Oomme

MYÖ OOMME is a fashion collection building on a time travel within the history and future of Forest Finns. When they are cared for, certain clothes live longer than humans, and function as portals for communication between people that never meet. The collection draws on museum archives, written descriptions, people and traditional crafts from different points on the Forest Finn timeline, including present and future. Shared sensory experiences through garments is what connects people across generations and time.

Myö Oomme

Bachelor

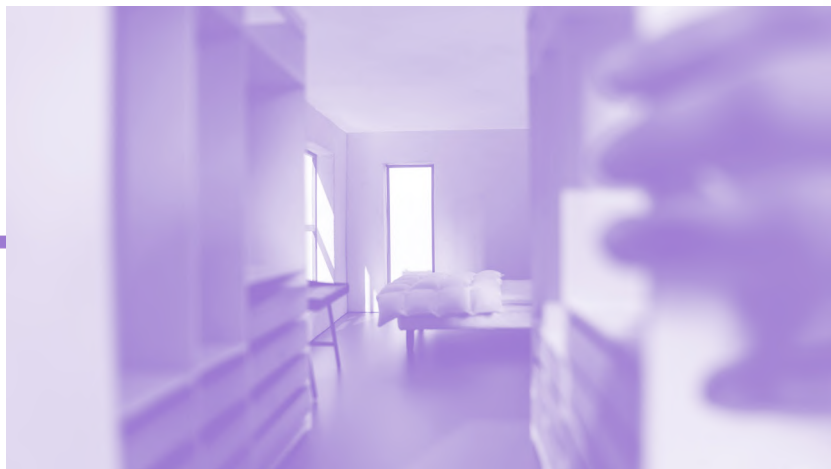
Interiørarkitektur
& møbeldesign

designerparano

I Monica Isakstuens manus *Han andre* møter vi på en jeg- person som lider av sammenlikningens forbannelse. Dette livet måles opp mot noe annet, noe bedre.

Hun betrakter sitt liv utenfra og leker med tanken om en parallell historie, en speiling av hva som kunne vært "hvis bare..." Gjennom romlige utforskninger, modellarbeid og film er dette prosjektet et forsøk på å gi et tekstlig materiale flere dimensjoner og beveger seg i grensene mellom scenografi, arkitektur og installasjonskunst.

*"Som om livet ditt
har en utside"*

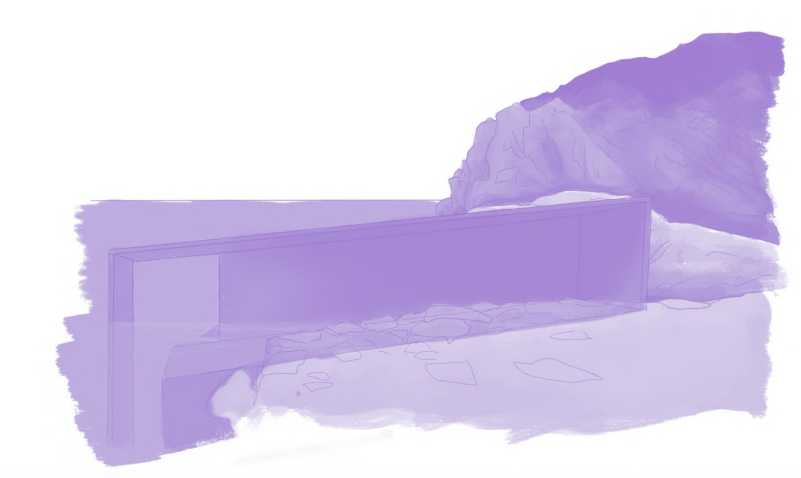

In Monica Isakstuen's play *Han andre* (The Other One), we encounter a first-person narrator who suffers from the curse of comparison. This life is measured against something else—something better. She views her life from the outside, exploring the idea of a parallel story, a reflection of what could have been, "if only..." Through spatial explorations, model work, and film, this project attempts to give textual material multiple dimensions, moving within the boundaries between scenography, architecture, and installation art.

*"Som om livet ditt
har en utside"*

Pusterom

Prosjektet mitt handler om et dykkesenter plassert på svaberg ved kysten, der arkitektur og natur møtes for å skape et rolig og avskjermet rom. Inspirert av følelsen av frihet og tilstedeværelse man kan oppleve under vann, beveger designet seg fra land til sjø. Mykt lys, flytende romforløp og stillhet gir besøkeren en opplevelse av å tre inn i en egen verden der man får en pause fra alt annet.

Pusterom

My project explores a diving center placed on coastal rocks, where architecture and nature blend to create a calm, sanctuary-like space. Inspired by the emotional release and sense of escape found in diving, the design transitions from land to sea. Soft light, flowing spatial sequences, and silence invite the visitor into an underwater world where time slows down and the outside fades.

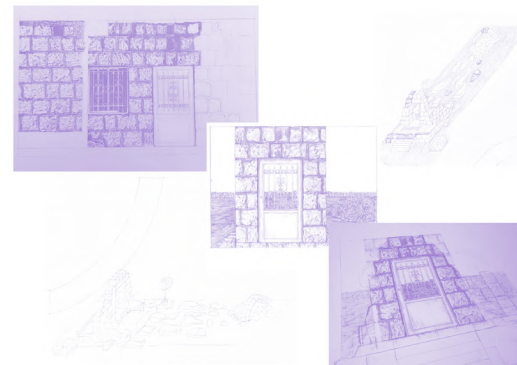
Med utgangspunkt i et lagerrom ved den gamle cellulosefabrikken på Tofte utforsker jeg forholdet mellom objekt og rom. Gjennom systematiske 1:1-forsøk undersøker jeg hvordan rommet påvirkes av det som plasseres i det. Hvordan formes stemninger og opplevelser av stedsspesifikke elementer? Kan det jeg legger til endre rommets bruk og uttrykk, samtidig som personligheten bevares?

In a storage room at the old cellulose factory in Tofte, I explore the relationship between object and space. Through systematic 1:1 experiments, I investigate how the space is influenced by what is placed in it. How are moods and experiences shaped by site-specific elements? Can what I add change the use and expression of the space while still preserving its character?

Ya Hayati

Gjennom min bacheloroppgave ønsker jeg å gi form til en personlig fortelling om hvordan krig fører til tap av identitet, tilhørighet & språk. Jeg tar utgangspunkt i egen libanesisk bakgrunn og familie, og kaller prosjektet «Ya Hayati», som betyr «Å mitt liv». Det skal være et fredelig uttrykk gjennom arkitektur og tegning som virkemiddel til å vise det vakre, autentiske, og samtidige kompliserte, ved Libanon. Prosjektet er en undersøkelse av hva det vil si å stå mellom to verdener, hvor det eneste du sitter igjen med er et minne. Botanisk hage i Oslo blir et mellomrom – et poetisk landskap hvor minner og virkelighet møtes, og hvor fragmentene får lov til å fortelle sin historie.

Ya Hayati

Through my bachelor's thesis, I aim to give form to a personal story about how war leads to the loss of identity, belonging, and language. I base the project on my own Lebanese background and family, and I call the project "Ya Hayati", which means "Oh my life". It will be a peaceful expression through architecture and drawing as a means to show the beautiful, the authentic, and at the same time the complicated aspects of Lebanon. The project is an exploration of what it means to stand between two worlds, where all you are left with is a memory. The Botanical Garden in Oslo becomes an in-between space – a poetic landscape where memories and reality meet, and where fragments are allowed to tell their story.

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. Nulla vel leo sit amet dui tempus rutrum vestibulum efficitur lorem. Integer euismod ipsum in justo lobortis mollis. Donec ac sapien pulvinar, malesuada libero id, blandit purus. Cras aliquam, erat sed porttitor mattis, orci felis posuere ligula, at sodales arcu est eu erat. Proin ut dolor egestas ante mattis fermentum. Vivamus vitae nunc rutrum, vestibulum eros sit amet, lobortis velit. Duis eget dui vehicula, bibendum metus id efficitur.

*Kom ihåg!
Döden är inte slutet*

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. Nulla vel leo sit amet dui tempus rutrum vestibulum efficitur lorem. Integer euismod ipsum in justo lobortis mollis. Donec ac sapien pulvinar, malesuada libero id, blandit purus. Cras aliquam, erat sed porttitor mattis, orci felis posuere ligula, at sodales arcu est eu erat. Proin ut dolor egestas ante mattis fermentum. Vivamus vitae nunc rutrum, vestibulum eros sit amet, lobortis velit. Duis eget dui vehicula, bibendum metus id efficitur.

*Kom ihåg!
Döden är inte slutet*

*"Metaraum: Ephemeral
skitektur, mote og rom"*

Prosjektet utforsker Leo Prothmanns SS25-kolleksjon gjennom midlertidige, koreograferte inngrep i modulære strukturer. Et Metaraum—forsvinner etter timer, men lever i erindring—bygges av presenninger, stropper og bevegelse. Dansere aktiverer rommet, i dialog med Prothmanns design. Filmet som en studie av felles erfaringer. Inspirert av Posenenske og Imhof, eksisterer det der mote, kropp og arkitektur blir til rituale.

*"Metaraum: Ephemeral
Acts in Fashion & Space"*

This project reimagines Leo Prothmann's SS25 collection through transient, choreographed interventions in modular architectures. A Metaraum—vanishing after hours, lingering in memory—is constructed from tarps, straps, and movement. Dancers activate the space, echoing Prothmann's designs. Documented on film, it explores how temporary spaces forge collective intimacy. Inspired by Posenenske's systems and Imhof's tension, it exists where fashion, body, and structure dissolve into ritual.

Prosjektet springer ut fra en dyp tilknytning til et sted: hytta ved fjorden, innklemmt mellom høye fjell, som min oldefar, farfar og far har bygget. Det er et møte mellom meg og landskapet, mellom minner og materialer, mellom det som var og det som er. Gjennom prosjektet forsøker jeg å romme det flyktige og det evige, det som ikke kan holdes fast, men som kan erindres - kanskje i et glimt, en lukt, en stillhet. Det handler ikke om å gjenskape stedet, men å bevare et ekko av det - en følelse, et minne.

*det som var,
finnes fortsatt*

The project is rooted in a deep connection to a place: the cabin by the fjord, between tall mountains, built by my great-grandfather, grandfather, and father. It is a meeting between myself and the landscape, between memories and materials, between what was and what is. Through the project, I try to hold both the fleeting and the eternal, what cannot be grasped, but might emerge as a reflection - perhaps in a glimpse, a scent, a silence. It is not about recreating the place, but preserving an echo of it - a feeling, a memory.

what was, still is

Under dyna

Dynen er noe intimt og personlig - omsluttende og trygt. Et himmelrike for drømmer, dvale og slumring, spesielt på en lørdagsmorgen med lav sol. Men hvis tilflukten varer for lenge, blir dynen et skjold mot omverdenen - et rom som holder deg tilbake. Når natten kommer, kommer tankene i fart, og det som begynte som trygghet, blir en spiral av uro og stillstand. Et verdensrom av drømmer blir til et verdensrom av tanker og ensomhet.

Under the Duvet

The duvet holds a quiet intimacy - soft, warm, and familiar. It offers a world for dreams and drifting, where time slows down and daylight filters in gently. But comfort can stretch too far. What once felt safe becomes a barrier, a place you sink into and struggle to rise from. At night, the mind accelerates, and the spiral begins: a universe of dreams shifting into a universe of thoughts and emptiness.

For mange har den materielle kulturen reist av gårde, bokstavelig talt, og alle småsteder ser plutselig like ut. Det som står igjen er historiene, når det gamle rives og kastes til fordel for det nye og effektive. Historiene våre har en sentral funksjon som oppdragere, de er belærende og viser gjerne til en tydelig moral. Mytene jeg vokste opp med, skulle nok passe på at jeg holdt meg på livets smale sti. Jeg måtte ikke ende opp som Spritkongen, jeg skulle passe meg for gjedda (og folk som oppførte seg som den), og bøndene fra Sætherlandet skulle man vise respekt.

Anakrostylose

Tiden det tar å lage noe har alltid vært nært knyttet til dets verdi – både i håndverkets taktilitet og i tankens dybde. Anakrostylose springer ut av denne erkjennelsen: en metode som forener skapervilje og skaperkraft, og som gir form der flere tidssjikt får virke samtidig. Metoden bygger bro mellom akademiske tilnærminger til problemstillinger og en praksisorientert måte å undersøke og løse disse på. Her er teori og praksis ikke adskilt, men gjensidig artikulerende – de former og skjerper hverandre i en kontinuerlig utveksling i refleksjon og handling.

Anakrostylose

The time invested in creating something has always been linked to its value—both in the tactility of craft and the depth of thought. Anakrostylose emerges from this: a method merging creative will and power, allowing multiple temporal layers to coexist. It bridges academic inquiry with practice-based exploration, where theory and practice are not separate but mutually shaping in a continuous exchange of reflection and action.

Fra 1939 til 1998 var Fornebu en flyplass, og fra 1998 til i dag har Fornebu vært en byggeplass. I 2026 svinger T-banen ut til Fornebu, og bydelen står ovenfor en krise i den forstand at det mangler sjel.

Derifra kommer spørsmålet om hva Fornebusbyggeskikk egentlig er, noe jeg har definert som byggeplassen. I dette prosjektet har jeg foreslått en Stavkirke laget av materialer typisk funnet på byggeplassen som et møte mellom gammel og ny norsk tradisjon. Kanskje vi kan se at dette fenomenet ikke bare gjelder Fornebu, men store deler av omgivelsene våre i dag.

From 1939 until 1998 Fornebu was an airport, and from 1998 until today Fornebu has been a construction site. In 2026, T-banen is finally going to Fornebu, and in that light the district is upon a crisis regarding its spirit of place, or lack thereof. From this comes the question of what Fornebu's vernacular is, something I have defined as the construction site itself. In this project I have proposed a Stave church made from materials typically found on a construction site, representing a meeting point between old and new Norwegian tradition. Perhaps this extends beyond Fornebu, as a larger phenomenon.

Stavkirken og byggeplassen: gammel og ny norsk byggeskikk

Stavkirken og byggeplassen: gammel og ny norsk byggeskikk

Xenopsia - en transformasjon av hustufter i Maridalen

I dag ser vi kun spor og fragmenter av livene som utspilte på stedet. Formålet med transformasjonen er å utforske hvordan å gi eksisterende bebyggelse i oslomarka en ny funksjon, samtidig som deres historiske verdi bevares. Resultatet av utforskningen er et sanselig kulturminnesmerke, ulikt fra de grønne informasjonstavlene vi er vant med.

Xenopsia - a transformation of ruins in Maridalen in Oslo

The project is based on ruins left behind by settlers who purchased plots in Solemskogen in the early 1900s. Due to the risk of contaminating the city's water supply, the area was expropriated. Today, only traces and fragments of the lives once lived remain. The aim of the transformation is to explore how existing structures in the forests of Oslo can be given new functions while preserving their historical value. The result of this exploration is a sensory cultural heritage memorial—distinct from the green informational plaques.

Dette er det jeg har gjort. Dette er mitt avtrykk på planeten. Etter hvert som tiden går, oppstår en snøballeffekt. Og det som en gang var bærekraftig, vil bli et endeløst sisyfosarbeid.

uten tittel

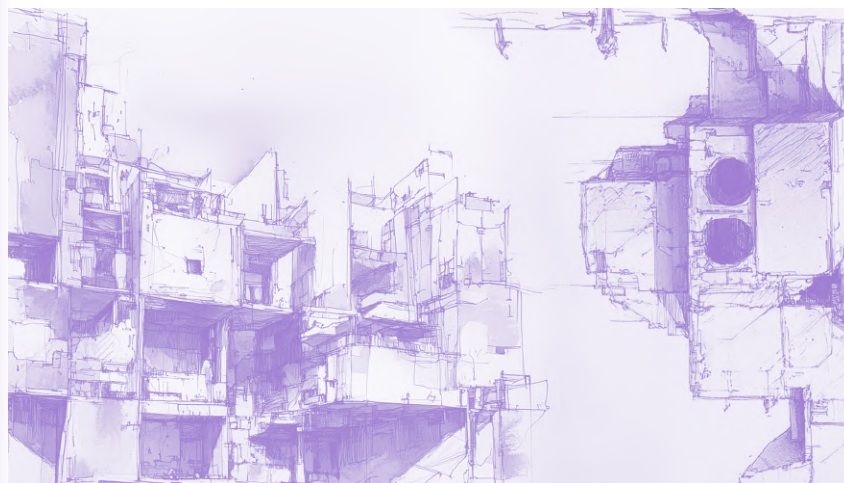

This is what I've done. This is my impact on the planet. Like a snowball effect it will continue to grow. What was once sustainable, will become an endless Sisyphian task

untitled

*Imagine The Future
of Interior Architecture:
Artificial Intelligence*

Gjennom eksperimentelle workflows kartlegges AI som designverktøy, og hvilke oppgaver som fortsatt krever menneskelig tilstedeværelse for å sikre funksjon, kvalitet og brukerorienterte løsninger i fremtidens designpraksis.

*Imagine The Future
of Interior Architecture:
Artificial Intelligence*

How will AI reshape the role of the interior architect? This thesis explores how AI tools can automate repetitive tasks, free up time for creativity, but also challenge the identity of the profession.

Through experimental workflows, AI is tested as a design tool to map which tasks can be automated, and which still require human insight to ensure quality, function, and user-centered solutions in future design practice.

Master

*Grafisk design
& illustrasjon*

designavgarde.no

Når de trer inn i underverdenen, må alle skygger drikke av elven Lethe og dens mumlende vann. Slik gir de slipp på alle minner som knytter dem til deres tidligere liv. Brigitte opplever det selv: Fragmenterte ord flyter rytmisk og viser hennes egen forvandling i en strøm av glemsel. Den forlatte hagen, med sine lyder og skygger, blir husket i blekk, som foreviger stedet Brigitte vandrer tilbake til hver gang hun glipper unna mens hun forteller igjen, igjen, igjen, igjen...

Stream of Oblivion

When entering the underworld, every shadow is required to drink from the murmuring waters of river Lethe, allowing them to let go of all memories binding them to their previous life. Brigitte is experiencing it herself: fragmented words flow rhythmically, showing her own transformation in a stream of oblivion. The scenery of the abandoned garden, with its shadows and sounds, is remembered in ink, capturing the place to which Brigitte wanders whenever she slips away and narrates again again again again...

Stream of Oblivion

Å gå seg vill

Hva gjør jeg om turen ikke ble som planlagt? Om kartet stemmer, men landskapet føles fremmed? Eller om føret gjør det vanskelig å gå? Skal jeg snu? Hvor går man om man har mistet stien? «Å gå seg vill» er en publikasjon om å navigere ukjent landskap, å finne sin sti og velge sin destinasjon. Med dette prosjektet ønsker jeg å ta deg med på en tur innom vandrersken og kunstneren Catharina Kølle, naturen, og mine egne opplevelser gjennom et feministisk blikk og ikke-lineær metodikk.

To get lost

What do I do if the journey didn't go as planned? If the map is correct, but the landscape feels unfamiliar? Or if the path is unsteady, and difficult to walk on? Should I go back? Where do you go if you've lost the path? "Å gå seg vill" (to get lost) is a publication about navigating unknown landscapes, finding one's path, and choosing a destination. With the project i want to take you on a walk through the explorer and artist Catharina Kølle, nature and my own stories through a feminist, non-linear method.

Hvert språk bærer med seg en særegen måte å tenke på. Hvilke bilder skaper ordene i hodet? En reise fra kattens ører til vårens første blomst – prosjektet utforsker språk, der finske ordtak speiles gjennom oversettelse og illustrasjon, og blir til lekne gåter fulle av visdom. I stedet for å gjemme seg i oversettelsen, fremstår ordene som modige og tillitsvekkende på sidene. Kan det fanges opp, sinnet til en som har kalde hender, men et varmt hjerte?

*Kalde hender,
varmt hjerte*

The way of thinking in every language is unique. What kind of images do words paint in the mind? A journey from cat's ears to the first spring flower, the project explores language – mirroring Finnish proverbs through translation and illustration creates playful riddles of wisdom. Instead of hiding when translated, the words of this project are brave, standing on the page, true to themselves. Can it be captured, the mind of someone who has cold hands but warm heart?

*Cold hands,
warm heart*

Visual Beats

Visual Beats handler om å tegne på en trommerisk måte, tromme på en tegnerisk måte, og eksperimentere systematisk på en designerisk måte. Prosjektet utforsker mine bevegelser mellom trommespill og grafisk design. Utforming av tegn og bokstaver kan - likt beatmusikk - romme en spenning mellom disiplin og frihet. Konvensjon møter ekspressive kroppslige gester. Arbeidet inkluderer grafiske partiturer, live-performanser og eksperimenter med å skape visuelle former og musikalske beats samtidig.

Visual Beats

Visual Beats is about drawing in a drummerly way, drumming in a drawerly way and experiment systematically in a designerly way. It explores my movements between drumming and graphic design. In mark making, as in beat music, I experience a tension between discipline and freedom. Convention meets expressive bodily gestures. The project has included creating graphic scores, performing live and experiments on creating marks and musical beats simultaneously.

Hurpehuset is a comic in which the house itself tells fragmented stories about the women who live there. The comic draws on traditional tales of the “kjerring” – including The Woman who went against the Current (Kjerringa mot strømmen) and the Woman with the Staff (Kjerringa med staven) – and explores what happens after they have left their established narratives. Together with other women and animals, they have moved into a shared home that is both feared and admired.

Hurpehuset

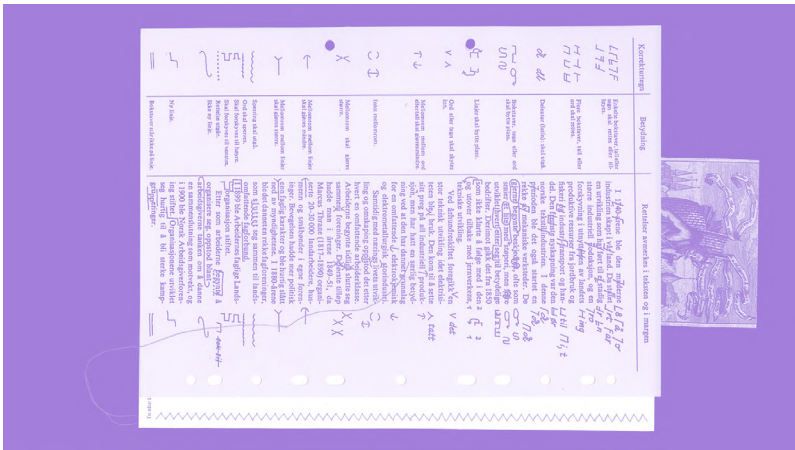

The House of the Cuckoo is a comic book in which the house itself tells fragmented stories about the crones who live there. The comic book series builds on traditional tales of the crone – including The Cuckoo Against the Current and The Cuckoo with the Stick – and explores what happens after they leave their established narratives. Now, together with other crones and animals, they have moved into a community that is both feared and admired.

The house of Cuckoo

En ærlig feil: Titivillus og korrekturleseren

«Ingen slipper unna Titivillus: hun lever i alle verdens trykkerier og skrivestuer, forårsaker og samler på feil som hun så tar med ned til djevelen. Korrekturleseren er Titivillus’ verste fiende, men hun er jo bare et menneske, feilbarlig uansett hvor nøyaktig hun tror hun leser seg gjennom tekstene. Alltid sniker det seg inn en feil. Korrekturtegnene er hennes verktøy, sammen danner de et symbolspråk kun for å peke på feil, likevel finnes det en omsorg der: i det samme feilen påpekes, foreslås også en løsning. Jeg lsurver noe fælt når jeg skriver på tastaru og rpinter alltid feil.»

An honest mistake: Titivillus and the proofreader

”No one can escape the clutches of Titivillus: she inhabits all printing houses and writing desks of the world, causing and collecting errors to bring down to the devil. The proofreader is Titivillus’ worst enemy, but she’s only human, fallible no matter how accurate she believes herself to be in reading through the texts. An error always sneaks in. The proofreading marks are her tools, a symbolic language just for pointing out errors. Still it is a caring language: when an error is pointed out, a solution is simultaneously suggested. I’m terribly sloppy when typing on the keyboard and rpiningt.”

Vulgaris er en hyllest til ville vekster og glemte historier. I disse illustrasjonene veves ulike arter sammen med myter og minner – i en verden av underjordiske krefter og trolldom. Prosjektet minnes dem som sanket i skogen for å hjelpe andre, men ble dømt som hekser og stemplet som trusler mot samfunnet. Vulgaris inviterer oss til å se nærmere, lytte dypere og finne tilbake til naturens kraft og smaker. Hvis vi vet mer om det som finnes der ute, vil vi også gjøre mer for å ta vare på det.

Vulgaris

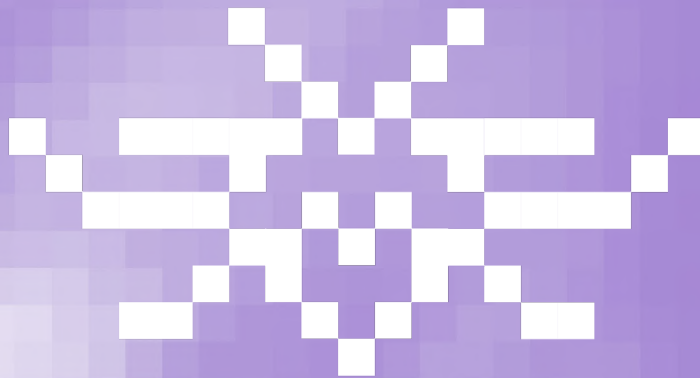
Vulgaris is a tribute to wild plants and forgotten stories. In these illustrations, different species are interwoven with myths and memories — in a world of underground forces and witchcraft. The project honors those who once foraged to heal, but were condemned as witches and seen as threats to society. Vulgaris invites us to look closer, listen deeper, and reconnect with nature's power and flavors. The more we know, the more we are moved to protect what surrounds us.

Vulgaris

Master

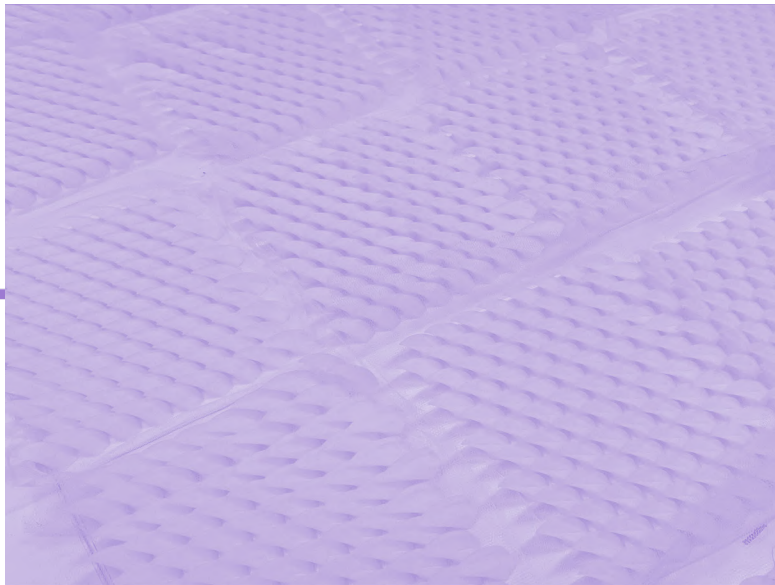
*Kles- &
kostymedesign*

designartmagazn

The Unknown (2025) er en spekulativ kolleksjon som kombinerer 3D-printede elementer med tekstil. I et kjent, men urovekkende kontorlandskap utforsker prosjektet hvordan materialer, silhuetter og maktsymboler møtes. Gjennom fire antrekk utvikles uttrykket fra sårbart til dominerende, der printede former blir symboler på kontroll og forvandling. Kolleksjonen undersøker hvordan klær, rom og subtile koder synliggjør makt, hierarki og status.

The Unknown

The Unknown (2025) is a speculative collection blending 3D-printed elements with textiles. Set in an uncanny office landscape, it explores how materials, silhouettes, and power symbols intersect. Through four looks, the collection evolves from vulnerable to dominant, using printed forms as emblems of transformation. It questions how clothing, space, and subtle codes reflect power, hierarchy, and status in the workplace.

The Unknown

Gjennom en rekke eksperimenter har jeg prøvd å få svar på spørsmål som «Er alle nordmenn glad i beige?», «Hvordan får man folk til å tenke over fargene de bruker?» og «Hvordan forvandlet jeg meg fra en radikal beige-hater til en vennlig fargeentusiast?». Jeg har delt ut «gule stjerner» til medstudentene mine, laget plakater med søte dyr på som ber deg om å bruke mer farge og jeg har sittet i parker og notert hvilke farger forbipasserende har på seg. I min rolle som fargerådgiver har jeg møtt publikum og delt ut anmerkninger, og i mitt nyeste antrekk kan jeg regne ut fargescoren din med fargekalkulatoren min.

Conducting a range of experiments, I have tried to find answers to questions such as 'Are all Norwegians fond of beige?', 'How can I get people to think more about which colours they wear?' and 'How did I turn from a radical hater of beige into a friendly colour enthusiast?'. I have rewarded fellow students with 'gold stars', made posters with cute animals asking you to wear more colour and I have recorded the colours people are wearing in public spaces. In my role as the colour advisor, I have interacted with the public and handed out colour demerits and in my latest costume, I can use my colour calculator to determine your personal colour score.

Klokken på veggen har stoppet. Ingen legger merke til det. Folk passerer under den, de forhastede skrittene deres løser seg opp i den stille luften, men klokken forblir likegyldig. Tid her, er noe separat, noe som eksisterer på sine egne premisser. Atmosfæren er varm, men tyngende, tykk av tilstedeværelse. Ikke undertrykkende, ikke akkurat, bare tungt på måten visse steder er - holder på ting som ikke kan sees, men som unektelig er der. Likevel er det en yoghurt i kjøleskapet på kontoret. Baderomsspeilet er merket med fingeravtrykk. En dataskjerm flimrer på igjen når musen flyttes. Klokken står, men heisen høres om igjen med minutters mellomrom. (Forrommet er en motekolleksjon som bruker mote som et bildebyggende medium.)

Forrommet

The clock on the wall has stopped. No one notices. People pass beneath it, their hurried footsteps dissolving into the still air, but the clock remains indifferent. Time, here, is something separate, something that exists on its own terms. The atmosphere is warm, but weighted, thick with presence. Not oppressive, not exactly, just heavy in the way certain places are - holding onto things that can't be seen, but are undeniably there. Still, there's a yoghurt in the office fridge. The bathroom mirror is marked by fingerprints. A computer screen flickers back on when the mouse is moved. The clock stands, but the elevator ding sounds every couple of minutes. (The anteroom is a fashion collection which employs fashion as an image building media.)

The Anteroom

Kolleksjonen knytter min erfaring med å leve med kronisk sykdom til plaggene jeg lager. Mine uforutsigbare symptomer speiles i designprosessen gjennom en utforskning av repetisjon og gjenbruk av mønsterdeler som gradvis brytes ned - noe som gjør det stadig vanskeligere å få ting til å fungere. Med begrensede ressurser på grunn av medisinske utgifter, måtte jeg adoptere en «bruk det du har»-mentalitet. Farmasøytiske elementer og sterke visuelle utsagn går gjennom hele kolleksjonen og gjenspeiler mine daglige utfordringer med kronisk sykdom, og gir en visuell kommentar på motstandskraft og behovet for å fortsette å pushe fremover - med litt humor og en god dose attitude.

The collection connects my experience of living with chronic illness to the garments I create. My unpredictable symptoms are mirrored in the design process through an exploration of repetition and the reuse of pattern pieces that disintegrate over time, making it harder and harder to make things work. With limited resources due to medical expenses, I adopted a "work with what you have" mindset. Pharmaceutical elements and bold statements throughout the collection reflect my daily struggles with chronic illness, offering a visual commentary on resilience and the need to keep pushing forward - with a touch of humour and a whole lot of sass.

Planlegger vi vår egen livsvei, eller responderer vi bare på samfunnets forventninger? Dette er spørsmålene jeg stiller gjennom mitt engasjement med La Bohème som kostymedesigner, gjennom en epilog av marionetter laget som et ekko av La Bohèmes kostymer fra Opera Out of Opera 2. Det detaljerte stoffet i Mimís kostyme symboliserer uskyld og motstandskraft, Musettas grafiske antrekk legemliggjør opprør og frihet, mens Schaunards blanding av tekstiler reflekterer lettsindig, men en jordnær identitet. De fire maskene til parasittene taler til Mimís lidelse og spørsmål om skjebnens og kontrollens rolle i livene våre.

Våre Liv som Marionetter

Do we plot our own life path or are we just responding to society's expectations? These are the questions I ask through my engagement with La Bohème as a costume designer, through an epilogue of marionettes made as an echo from La Bohème costumes, Opera Out of Opera 2. The detailed fabric of Mimi's costume symbolizes innocence and resilience. Musetta's bold attire embodies rebellion and freedom, while Schaunard's mix of textiles reflects a light-hearted nature, but a grounded character. The four masks of the parasites speak to Mimi's suffering and questions about the role of fate and control in our lives.

Our Lives as Marionettes

Betterverse Theory

Betterverse Theory begynte med en glemt hage – der blomster vokste vilt og ble beskyttende uten omsorg. Gjennom funksjonelle plagg inspirert av hageklær, utforsker prosjektet hva som skjer når mote blir et sted for omsorg, ikke bare uttrykk. Det er en bærbar undersøkelse av beskyttelse, sameksistens og hvordan vi kan knytte oss på nytt til den levende verden.

Betterverse Theory

Betterverse Theory began with a forgotten garden - where flowers turned wild and defensive without care. Through functional garments inspired by gardening wear, the project explores what happens when fashion becomes a space for care, not just expression. It's a wearable investigation into protection, coexistence, and how we might reconnect with the living world.

Master

Interiørarkitektur
& møbeldesign

designavtalen.no

Dette prosjektet søker å identifisere og forsterke øyeblikk av magi i det vi feilaktig oppfatter som en hverdagslig og rasjonell verden. Den nærliggende Akerselva fungerer som prosjektets omdreiningspunkt og har inspirert tre installasjoner som inviterer deg til å følge din naturlige nysgjerrighet og

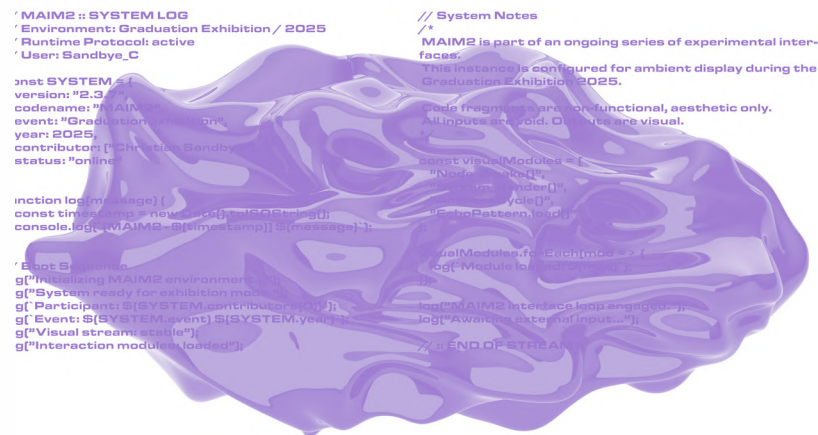
*En stein snakket
til meg*

This project seeks to identify and amplify moments of magic in what we wrongly believe is a mundane and rational world. The neighboring river, Akerselva, serves as the focal point of this project and has inspired three installations that invite you to engage with your natural curiosity for exploration in order to discover the moments of joy that might be hiding under your nose.

A stone spoke to me

Prosjektet utforsker hvordan kunstig intelligens kan inngå i formutvikling i samspill med menneskelig intuisjon. Gjennom visuell dialog mellom analoge og digitale prosesser utvikles fysiske objekter. Metoden gir rom for nye uttrykk og utfordrer standardiserte tilnærminger til design.

The project explores how artificial intelligence can be involved in form development in interaction with human intuition. Through a visual dialogue between analog and digital processes, physical objects are developed. The method allows for new expressions and challenges standardized approaches to design.

Dette er en dekorert maskin. Den holder en Procrustes' Seng i oppreist stilling. Når du trykker på pedalen, vil alle tyranniske styrrere der ute få et kollektivt hjerteinfarkt. Når du så slipper den, vil de alle komme tilbake til livet. Ikke bry deg om skjevheten. Det går helt fint med de. Du kan nå fortsette til det dekorerte liket. Det holdes på plass av feighet og konformisme, kledd i utopiske konsepter. Ikke tenk på det...

Procrustes' seng

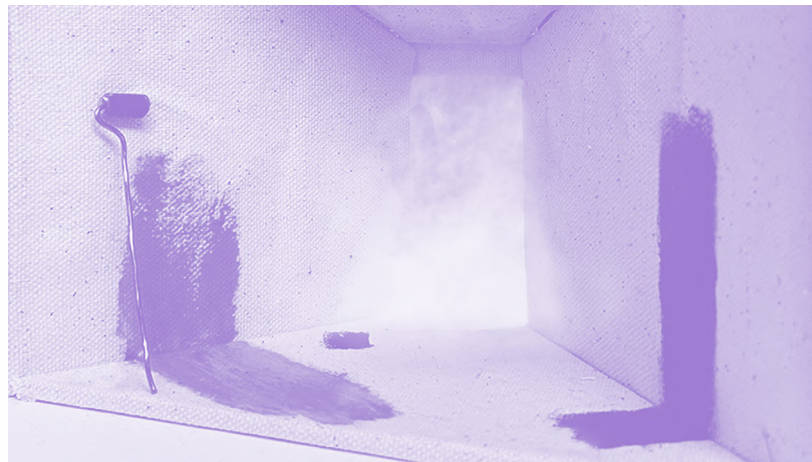

This is a decorated machine. It holds a Procrustean Bed in upraised position. When you push the pedal, all oppressive rulers out there will have a collective heart attack. When you eventually release it, they will all come back to life. Don't mind the crookedness, the walking dead-look. They're perfectly fine. You may continue to the decorated dead man. It's held in place by his own cowardice and his favourite lies. As you were...

The Procrustean bed

Everything could be different

I vanskelige tider er det godt å bli minnet på at det finnes mer enn bare ett narrativ å leve etter. Faktisk finnes det minst syv milliarder virkeligheter som manifesterer seg i verden samtidig. Tiden er inne for å våge å drømme stort igjen. Alt kunne vært annerledes. Dette prosjektet ønsker å gjøre deg sulten på fremtiden. Ved å følge analogien med et femretters måltid, demonterer en immersive installasjon den drømmeløse søvnen, gir rom for renselse fra medlidenhet og frykt, og bringer tilbake perspektivet.

Everything could be different

In times of trouble it is good to be reminded that there is more than just one narrative to live by. In fact, there are at least seven billion realities manifesting in the same world. The time is right to dare to dream big again. Everything could be different. This project wants to make you hungry for the future. Following the analogy of a five course meal, an immersive installation dismantles the dreamless sleep, gives space for cleansing from pity and fear, and brings back perspective.

Der nedbrytningen starter i barnet i form av avbrutt kreativitet, bygger den opp igjen selvfølelsen hos tyven: det forvrengte blir normalt; det uetiske blir ærlig; og det vakre finnes kun i forfallet. Fangen reduseres igjen til fragmenter: tyv, rovdyr, keiser, elsker - alle identiteter oppløses. Kun det bestialske gjenstår. Fra denne ruinen skal den kommende borger reise seg. Cellen er ikke et bur for rovdyret, men en scene der uferdig identitet øves inn.

Ødeleggelse som en gest av tilblivelse

Rupture is executed through the child. For the thief, destruction is an act of becoming; the distorted is the norm; the unethical becomes the truthful; and beauty only exists in degradation. The prisoner is then reduced to fragments: thief, predator, emperor, lover—all dissolved. What remains is the beastly. Yet from this ruin, the citizen may emerge. The furniture in the prison cell, as semi-anthropomorphic props, support roles in this theatre of becoming.

Destruction as gestures of becoming

Fantomobjekter

Prosjektet fantomobjekter utforsker stedsbegrepet gjennom en serie håndholdte objekter laget for å forsterke opplevelsen av de nære landskapene. Satt til Akerselvas bredder, inviterer prosjektet til å rette oppmerksomheten mot det som allerede er der, for å fostre nysgjerrighet og kroppslig tilstedeværelse i en stadig mer distraherende modernitet.

Phantom Objects

Phantom Objects explores the topic of place through a series of hand-held objects created to enhance our experience of the immediate landscapes. Set along the banks of Akerselva, the project invites attention to what is already there—fostering curiosity and bodily presence in an increasingly distracted modernity.

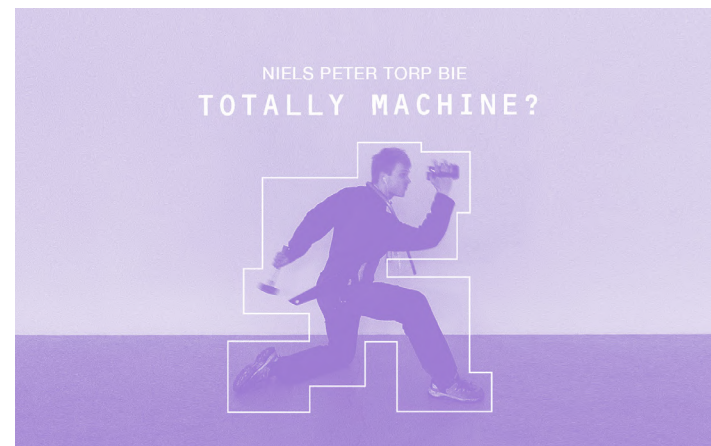
Prosjektet belyser de ofte oversette haptiske egenskapene ved kjente byggematerialer. Gjennom en omforming av elementer fra arkitekturen fremmes refleksjon rundt deres form, opprinnelse og mening. I et spenn mellom fortid, nåtid og fremtid utfordres konvensjonelle forståelser av skala, funksjon og materialitet. Ambisjonen er å utvikle romlige fragmenter som er sanselige, forankrede og preget av romanse for materialitet og arkitektur. hverdagslig poesi. Noen ville kanskje kalt det hverdagspoesi

The project highlights the often overlooked haptic properties of familiar building materials. Through a transformation of elements used in architecture, I invited to reflection on their form, origin and meaning. In a span between past, present and future, conventional understandings of scale, function and materiality are challenged. The ambition is to develop spatial fragments that are sensuous, grounded and makes us feel a romance for materiality and architecture. Some might call it everyday poetry

Helt maskin?

Jeg repliserer fire maskinlagde gjenstander: et projektorfeste, en magasinholder, en klappstol og en skolekrok. Det er tre regler: objektene lages av aluminiums felger fra en skraphandel, hvert produksjonsstadium skjer på KHiO, og alle steg må gå gjennom meg. De endelige arbeidene presenteres med en film av prosessen og en produktkatalog som beskriver produktene. Niels Peter Torp Bie - helt maskin? Ujorsker om jeg kan være som maskinen, eller om jeg allerede er.

Totally Machine?

I replicate four machine-made objects: a projector mount, a magazine holder, a folding chair, and a clothes hanger. There are three rules: All parts are from scrapyards aluminum rims, every production stage happens at KHiO, and each step must go through me. The final works are presented with a film of the process and a product catalogue that describes the results. Niels Peter Torp Bie - totally machine? explores if I can be like a machine, or if I am already one.

Dette prosjektet handler ikke om hvordan vi kan designe bærekraftige møbler. Det handler om å akseptere at det kanskje ikke er mulig, og spør hvordan jeg, som designer, kan leve med det. HOW WOLVES CHANGE RIVERS utforsker min forståelse av formgiving og bærekraft, og om hva som oppstår i møtepunktet mellom de to. Hva kan skje hvis jeg lar dem gå hånd i hånd? Prosjektet oversetter denne indre kampen til en fysisk respons, i form av møbeldesign.

*How wolves
change rivers*

This project isn't about how to design sustainable furniture. It's about facing the possibility that it might not be possible, and asking how I, as a designer, can live with that. HOW WOLVES CHANGE RIVERS explores my understanding of form-giving and sustainability, and what unfolds at the intersection of the two. What might happen if I let them walk hand in hand? The project translates this internal struggle into a physical response, taking shape through furniture design.

*How wolves
change rivers*

*The voice of the
material; In The
Making Process.*

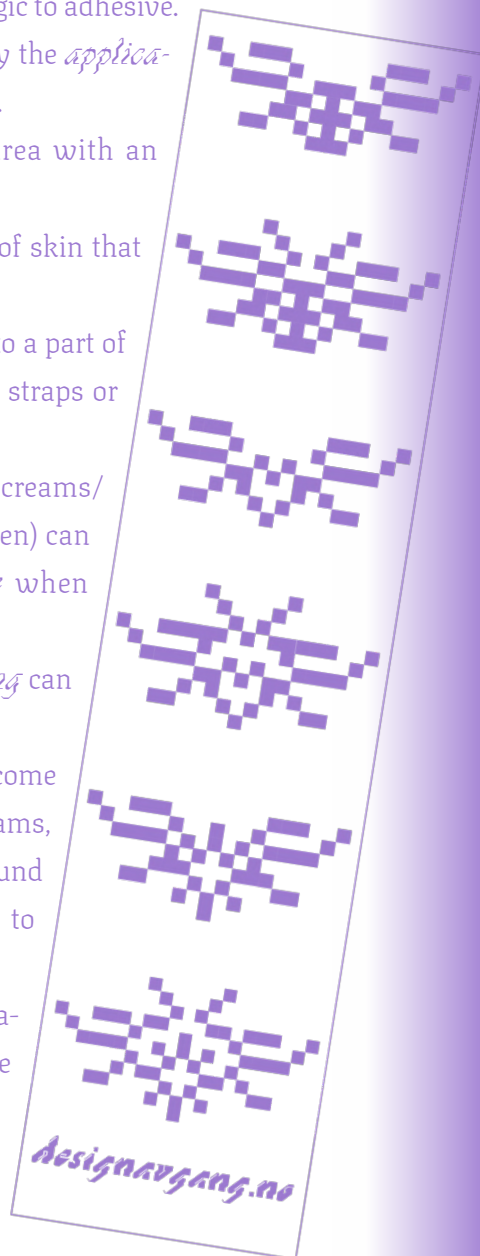
This project is an immersive exploration of materials, focusing on the maker-material relationship. By working closely with earthen materials, raw earth and glass, I engage with their inherent voices, capturing key moments of interactions and reflecting on how the maker's approach shifts in response to the material's feedback. It is a quest to amplify my awareness of the role of a material in the making process through continuous making and knowledge evolution. It explores and reveals the aesthetics of raw earth, through a 'romantic communion' with glass, while I function as an agent.

How to apply your temporary tattoo

- Do not apply to *sensitive* skin, or if allergic to adhesive.
- Make sure you wash and thoroughly dry the *application* area of skin before applying the tattoo.
- It's *best* to clean the application area with an *alcohol* wipe prior to application.
- Try to choose a *smooth*, hair-free area of skin that doesn't crease or stretch when you move.
- Tattoos will *last longer* if it is applied to a part of your body that doesn't rub against a joint, straps or clothing.
- Some chemicals found in certain oils, creams/lotions and make-up (particularly sunscreen) can affect the tattoo's adhesion *over time* when applied to the skin.
- Salt as a result from *excessive sweating* can affect the adhesion over time.
- Tattoos are not waterproof and will come off on contact with water, sweat, oils, creams, and other liquids. *Certain chemicals* found in chlorinated water may cause the tattoo to fade faster or come off the skin.
- We suggest testing a *tattoo* in a chlorinated pool or against a particular cream to see if it will fade or come off.

1. CUT OUT

Cut out your tattoo from the page using scissors. For best results, cut closely to the edge of your tattoo image.

2. PEEL

Peel away the clear protective plastic layer to expose the adhesive. Be mindful not to get any dirt or debris on the exposed adhesive. NOTE: Your image will appear backwards. It will face the correct way when applied to your skin.

3. APPLY

Apply the tattoo's adhesive side to your skin. Apply even pressure to the tattoo backing paper using a wet cloth or sponge. Wait a minimum of 15 seconds, remove the cloth and gently slide off the paper. Allow the tattoo to dry naturally.

Removing Your Tattoo: tattoos are not waterproof and will come off on contact with water, sweat, oils, creams, and other liquids. Temporary tattoos can quickly and easily be removed with rubbing alcohol cleanser, hand sanitizer, baby oil, or with a few strips of transparent household tape.

designavdelingen

Denne katalogen er publisert i forbindelse med avgangsutstillingen til designavdelingen på *Kunsthøgskolen i Oslo*.

Utstillingskoordinator: *Bilje Nesdal*

Utstilling- og katalogdesign: *Araiz Masanza og Annika Linn Verdal Homme*

Katalogen er satt i *Texturina* og *WG_Aldiviva*

Papir: Munken pure 90gr Munken pure 200gr

Trykk: *Blekesprut'n Risotrykkeri*

Trykket i et opplag på 400.

Mai 2025

Bachelor i Grafisk design & illustrasjon

Master i Grafisk design & illustrasjon

Bachelor i Interiørarkitektur & møbeldesign

Master i Interiørarkitektur & møbeldesign

Bachelor i kles- & kostymedesign

Master i kles- & kostymedesign

